

EVANGELIE

Maria's nicht Elisabeth bracht een eerste zoon ter wereld. Iedereen was blij, want Elisabeth was al oud. De familie wilde het kind naar zijn vader noemen, Zacharias. Maar de vader schreef op een schrijftablet - want hij was verlamd - „Johannes zal hij heten.” Op datzelfde moment was de vader genezen en kon hij weer spreken. Hoe zal het met dit kind verdergaan, vroeg iedereen zich af? Want het was duidelijk dat God een plan met Johannes had. De jongen groeide op, gesterkt door de Geest. Johannes leefde in de woestijn, tot de dag dat hij het volk van Israël toesprak.

Naar Lucas 1, 57-66.80

JOHANNES WORDT EEN GROOT MAN

De ouders van Johannes hadden het goede nieuws van een engel vernomen: „God schenkt jullie een zoon.” Net zoals bij Maria, de moeder van Jezus. Beide mama's leggen de toekomst van hun kinderen in de handen van God. Zodra Johannes geboren is, weten Elisabeth en Zacharias dat het leven van hun zoon heel anders zal verlopen dan ze misschien voor hem dromen. Het begint al bij zijn naam. Niet die van zijn vader, maar een hele nieuwe naam krijgt hij, die betekent 'God is genadig'. De kleine Johannes wordt een groot profeet. Hij vertelt overal over God en over de komst van Jezus. En roept de mensen op zich te laten dopen. Johannes de Doper, weet je wel.

ZEG HET MET GETALLEN

Eventjes rekenen, vervolgens een beetje zoeken en klaar is Kees. Goed gerekend? Je leest een weetje.

113	75	190	96	333
358	299	50	72	73
289	45	336	106	324

17 x 17 → hij

434 - 76 → Elisabeth

114 - 39 → is

18 x 18 → genoemd

450 : 9 → Zacharias

77 + 36 → Johannes

9 x 8 → Later

576 : 6 → zoon

24 + 35 + 47 → Doper

23 x 13 → en

56 x 6 → de

237 + 96 → van

19 x 10 → de

13 + 24 + 36 → wordt

225 : 5 → Johannes

Stef DESODT

OP DE VLUCHT.

Je niet veilig voelen in je eigen land of dorp is niet fijn. Als mensen vluchten, is dat vaak voor oorlog en geweld. Gelukkig leven wij in een veilig land. We kunnen naar school, lopen gerust op straat, stappen bij de dokter binnen als we ziek zijn en mogen uitkomen voor onze mening. Dat is lang niet overal zo. Daar staan we even bij stil op 20 JUNI, want dat is WERELD VLUCHTELINGEN DAG.

Jozef ziet er moe uit. „Het was vandaag een drukke dag”, zegt hij. Jozef werkt voor Vluchtelingen Ondersteuning Sint-Niklaas. Een jongen komt de kamer binnen en laat zich op een stoel vallen. „Heb je weer zo hard gewerkt?”, vraagt Jozef. De jonge Afghaan is blij dat hij mag werken en niet moet vechten in zijn land. „Maar tien uren aan een stuk maatjes villen is wel vermoeiend”, lacht hij.

Dokter Piet komt de kamer binnen. De laatste patiënt is weg. „Zoveel verhalen, zoveel zorgen”, zucht hij. Hij onderzoekt vluchtelingen na hun lange reis. Ook mensen die in hongerstaking gaan omdat ze terug naar hun land moeten, staat dokter Piet bij. „Het is niet goed wat ze doen, maar ik begrijp hen wel”, zegt hij.

In het huis waar Jozef werkt, wonen vijf jonge vluchtelingen. Ze koken hun eigen potje en

houden alles netjes. „Soms logeert er een gezin”, zegt Jozef. „Dan wordt het hier een vrolijke bende.” Ook Berat (11), Jetmira (8) en Jusuf (3) woonden met hun ouders bijna een jaar lang op de zolder van het VLOS. Nu huren ze een appartement.

Berat roept ons al toe vanuit het raam. „Wij komen uit Macedonië”, vertelt hij. „We zijn gevlucht omdat mama ziek werd. De dokters in ons land kunnen haar niet helpen.” Jetmira zou graag in België blijven. „Ik maakte al veel vrienden en iedereen is lief. Dat was niet altijd zo waar we vandaan komen”, zegt ze. Hoewel Berat zijn familie en vooral oma mist, heeft hij het hier naar zijn zin. „De juf is minder streng. Geen straf of slaag als je een foutje maakt”, lacht hij. „En als je geplaagd wordt, dan is er altijd wel iemand die je helpt”, zegt Jetmira.

De familie Seljimi woonde ook heel even in het Klein Kasteeltje in Brussel. Dat is een groot opvangcentrum voor vluchtelingen die in ons land aankomen. „Daar woonden we met vier families in één kamer”, vertelt Berat. Jozef is blij dat dit gezinnetje het nu goed stelt. „Maar als de regering niet gauw een oplossing vindt,

WAARHEEN? OEI, GEEN PAPIEREN!

Een foto uit de tentoonstelling 'Kinderen Zonder Papieren en Armoede'. Uitleeninfo: www.vlos.be. © Paul De Malsche

komen straks weer kinderen op straat terecht”, zegt hij.

Of Berit en Jetmira dromen van een toekomst? „Ik ga volgende jaar elektriciteit leren”, zegt Berit. „Dan word ik misschien wel net zo handig als papa.” Ook papa Habib knikt overtuigd 'ja' als we hem vragen of hij wil blijven. Maar hij wil graag werken. „Ik heb

goede handen en zou veel mooie dingen kunnen maken”, zegt hij. Berat toont een foto van een prachtig uitgesneden meubel dat papa maakte. He-laas, geen vergunning, geen werk. „Dat mama snel geneest, dat is nu onze grootste droom”, besluiten Berat en Jetmira.

Martine CROONEN

Berat, Jetmira en Jusuf zijn gelukkig in België. © mc

Als Youssef plots niet meer op school verschijnt, worden zijn vrienden ongerust. Ze begrijpen er niets van en gaan naar hem op zoek. Over Youssef en zijn vrienden werd een strip gemaakt: *Het geheim van Youssef*. Die strip kun je bestellen of bekijken via www.hetgeheimvanyoussef.be. Leerkrachten vinden er ook een educatief pakket over kinderen zonder papieren. Een strip winnen? Stuur de oplossing van het spel naar optocht@kerknet.be.